

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 216/04-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. januára 2005 v senáte zloženom z predsedu Alexandra Bröstla, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Mazáka o sťažnosti Marty Ševčíkovej, bytom V. K., zastúpenej advokátkou JUDr. O. S., P., namietajúcej porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 18/04, vylúčenom 15. júla 1996 na samostatné konanie z konania sp. zn. 9 C 141/95, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Marty Ševčíkovej na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn.

9 C 18/04, vylúčenom 15. júla 1996 na samostatné konanie z konania sp. zn. 9 C 141/95, porušené bolo.

2. Okresnému súdu Nové Zámky p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 18/04 konal bez zbytočných prierahov.

3. Marte Ševčíkovej priznáva finančné zadostučinenie 50 000 Sk (slovom päťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Nové Zámky p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Nové Zámky j e p o v i n n ý uhradiť Marte Ševčíkovej trovy právneho zastúpenia 9 342 Sk (slovom deväťtisíc tristoštyridsať dva slovenských korún) na účet jej právnej zástupkyne JUDr. O. S., P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 20. októbra 2004 doručené podanie Marty Ševčíkovej, bytom V. K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. O. S., P., označené ako „*Sťažnosť pre porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na konanie bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nové Zámky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 18/04 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 9 C 141/95) o vzájomnom návrhu, v ktorom sťažovateľka

žiadala 15. júla 1996 o vynesenie rozsudku na zaplatenie 817 000 Sk ako náhrady ušlého zisku zo strany Bytového podniku Nové Zámky.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti ďalej uviedla:

„... Bytový podnik Nové Zámky poverený so správou budov Mestom Nové Zámky podal na mňa žalobu na zaplatenie dlhu na nájomnom a za nebytové priestory dňa 9. 12. 1994 o zaplatenie sumy vo výške 285.639,10,- Sk...

Vzhľadom na tieto skutkové okolnosti som musela podniknúť všetko, aby som mohla uniesť zvýšené prevádzkové náklady, aby mohla splácať úver a nájomné a pritom zabezpečiť aspoň minimálnu úroveň živobytia.

Po započatí prevádzky denného baru nastali problémy s prevádzkovaním, nakoniec rozhodnutím Obvodného úradu Nové Zámky č. 121/92 bola uložená povinnosť vykonať opatrenie do 1. 5. 1995 – vybudovať pre návštevníkov samostatne toalety oddelene pre mužov a ženy. Napriek tomu, že tieto opatrenia som vykonala na vlastné náklady, s predbežným ústnym súhlasom vlastníka, vlastník nehnuteľnosti Mesto Nové Zámky nesúhlasil so zapojením sociálnych zariadení na existujúcu kanalizačnú sieť z údajných kapacitných dôvodov. V konečnom dôsledku bola činnosť denného baru zastavená, napriek tomu, že som zainvestovala do vybudovania toaletných miestností 900.000,- Sk...

Mesto svojím konaním znemožnilo v plnej miere prevádzkovať činnosť poskytovania reštauračných služieb v dôsledku toho som utrpela škodu vo forme ušlého zisku. Ušlý zisk bol vypočítaný orientačne vychádzajúc z dennej tržby 1.600,- Sk pri 70%-nej rentabilite.

Podala som na súd vzájomný návrh v ktorom som žiadala Okresný súd v Nových Zámkoch o vynesenie rozsudku, podľa ktorého Bytový podnik Nové Zámky je povinný zaplatiť 817.000,- Sk ako náhradu ušlého zisku...

Súd však dňa 15. 7. 1996 vylúčil vzájomný návrh na samostatné konanie. Do dnešného dňa sa v tejto veci nekonalo pojednávanie, napriek tomu, že súdny poplatok som zaplatila včas a v správnej výške...

Okresný súd vyniesol v pôvodnej žalobe – vo veci zaplatenia nájomného (pozn.: konanie o návrhu odporcu začaté 9. decembra 1994) rozsudok dňa 27. 3. 2002 tým, že ma zaväzuje zaplatiť žalobcovi 162.892,- Sk s 3 % úrokom z omeškania od 9. 12. 1994 do

zaplatenia a titulom náhrady trov konania 6.515,- Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Uvedený rozsudok bol potvrdený Krajským súdom v Nitre dňa 12. marca 2003 a nadobudol právoplatnosť dňom 6. 8. 2003...

Následkom uvedených rozsudkov bolo vypratanie mnou privatizovaných miestností na príkaz vlastníka, a uloženie mojich vecí, ako aj zariadenia kuchyne a reštaurácie na neznámom mieste. Tým mi vznikla ďalšia značná finančná ujma vo výške 1.400.000,- Sk...

Z dôvodu priesťahov resp. osemročnej nečinnosti Okresného súdu v Nových Zámkoch vo veci vzájomného návrhu o zaplatenie 817.000,- Sk podávam sťažnosť pre porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov v zmysle ustanovení čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Konanie o návrhu odporcu bolo začaté dňom 9. 12. 1994 a právoplatne skončené dňom 6. 8. 2003, bez toho, že by bol môj vzájomný návrh prejednaný. Nebolo vytyčené ani súdne pojednávanie...

Pôvodné konanie bolo právoplatne skončené bez toho, že by tzv. samostatné konanie o mojom vzájomnom návrhu bolo prebiehalo na súde. Súd nemal záujem oboznámiť sa s tvrdeniami a skutočnosťami, ktoré súviseli s návrhom odporcu ale obsahoval ich môj vzájomný návrh...

Bola podaná v tejto veci žiadosť o poskytnutie informácie dňa 25. 3. 2004 Okresnému súdu v Nových Zámkoch. Dňa 10. 5. 2004 bol právnemu zástupcovi doručený prípis Okresného súdu v Nových Zámkoch č. 9 C 18/04 zo dňa 5. 5. 2004 v ktorom sa žiadalo preukázať, že súdny poplatok som zaplatila ja. Na šťastie originály dokladov mám k dispozícii, bola zaslaná súdu ich overená fotokópia dňa 14. 5. 2004.

Je jednoznačné, že Okresný súd v Nových Zámkoch v zozname o zložení zo dňa 27. 7. 1996 neoznačil správne platiteľa poplatku. Po oboznámení sa s udalosťami ťažko sa dá veriť, že to bola iba číra náhoda. Podala som sťažnosť na nečinnosť súdu predsedovi súdu dňa 13. 9. 2004. Na uvedenú sťažnosť som obdržala odpoveď dňa 20. 9. 2004, v ktorej predseda Okresného súdu Nové Zámky uznal opodstatnenosť podanej sťažnosti a podrobne rozpísal okolnosti, ktoré zapríčinili uvedený stav...

Súd na uvedené prípisy reagoval vytyčením pojednávania pod sp. zn. č. 9 C 18/04 na deň 20. 9. 2004.

Je zarážajúce, že v konaní by mal rozhodnúť sudca, ktorý rozhodoval aj v konaní 9C/141/95, a tak podrobne preštudoval spis, že si nevšimol, že je podaný vzájomný návrh a nevytýčil ani jedno pojednávanie. Za tento stav podľa neho som zodpovedná ja, nakoľko som nezaplatila súdny poplatok. Originálnymi dokladov som preukázala, že súdny poplatok som zaplatila včas a v správnej výške.

Podľa judikatúry medzinárodného súdu pre ľudské práva rozhodovanie v inej veci môže byť dôvodom zaujatosti.

Preto som dňa 20. 9. 2004 podala námietku zaujatosti sudcu.“

Sťažovateľka svoj návrh zhrnula takto:

„Tvrdím, že konaním Okresného súdu v Nových Zámkoch bol porušený čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorého má každý právo, aby jeho vec bola prerokovaná verejne, bez zbytočných prietahov...

Som za to, že konaním Okresného súdu v Nových Zámkoch bol porušený aj čl. 6 ods. 1/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolu č. 11, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

Žiadam, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze vyslovil, že moje právo na spravodlivé súdne konanie bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu v Nových Zámkoch v konaní 9C/141/95 vo veci vzájomného návrhu evidovanej pod č. 9 C 18/04 porušené bolo.

Vzhľadom na to, že prietahmi v súdnom konaní, resp. nečinnosťou Okresného súdu v Nových Zámkoch bolo porušené moje základné právo na spravodlivé súdne konanie bez zbytočných prietahov žiadam Ústavný súd Slovenskej republiky o priznanie primeraného finančného zadošťačenia ako náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15.000.000,- Sk v zmysle § 56 ods. 4/ zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.“

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a uznesením č. k. II. ÚS 216/04-11 z 27. októbra 2004 ju prijal na ďalšie konanie.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval 30. novembra 2004 právnu zástupkyňu sťažovateľky a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili k otázke vhodnosti ústneho pojednávania, a predsedu okresného súdu zároveň vyzval aj na vyjadrenie k sťažnosti.

Právna zástupkyňa sťažovateľky v odpovedi na výzvu oznámila ústavnému súdu listom z 5. decembra 2004 (doručeným ústavnému súdu 8. decembra 2004), že súhlasí s tým, aby sťažnosť bola prerokovaná bez ústneho pojednávania.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti z 9. decembra 2004 (Spr 1652/04, doručenom ústavnému súdu 15. decembra 2004) okrem iného uviedol:

«... V konaní 9 C 141/95 rozsudkom zo dňa 15. 07. 1996 súd vylúčil vzájomný návrh sťažovateľky o zaplatenie 817 600,- Sk na samostatné konanie. Sudkyňa JUDr. M. M., ktorá rozhodla o predmetnom vylúčení vzájomného návrhu, bola od 01. 05. 1998 prevolená na Krajský súd Nitra, pričom v dôsledku jej predchádzajúcej stáže od februára 1998 vo veci rozhodovala Mgr. V. B. ako zákonná sudkyňa. V dôsledku podaného odvolania bol rozsudok zo dňa 15. 07. 1996 uznesením Krajského súdu v Bratislave 19 Co 159/98-103 zo dňa 29. 05. 1998 zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie. Následne rozsudkom 9 C 141/95-123 z 30. 09. 1998 prvostupňový súd okrem iného opätovne rozhodol o vylúčení vzájomného návrhu na samostatné konanie. Odporkyňa podala odvolanie aj voči tejto časti rozsudku. Krajský súd v Nitre uznesením 7 Co 619/98-159 z 19. 01. 2000 odvolanie proti výroku o vylúčení vzájomného návrhu na samostatné konanie odmietol. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 12. 06. 2000. Po uvedenom čase mal byť vzájomný návrh zapísaný pod samostatným číslom konania na základe úpravy sudcu. Až v čase robenia posledných konečných úprav v spise 9 C 141/95 v roku 2004 sa zistilo, že takáto úprava v spise nebola urobená a o vzájomnom návrhu sa nekoná. Dňa 03. 02. 2004 bol vzájomný návrh zapísaný do registra C s tým, že vec bola pridelená elektronickou podateľňou na rozhodnutie sudkyňi Mgr. V. B. a je vedený pod č. 9 C 18/2004. Sudkyňa vyzvala

sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za vzájomný návrh a až vzhľadom na jej námietky, ako aj zistenia od odporcu sa dalo skonštatovať, že napriek záznamu o zložení, ktorý sa nachádza vo veci 9 C 141/95 zo dňa 15. 07. 1996, kde je uvedené, že súdny poplatok 32 704,- Sk bol zaplatený od Bytového podniku Nové Zámky, tak tento poplatok v skutočnosti súdu poukázala a zaplatila sťažovateľka. Po vyriešení poplatkovej povinnosti bol návrh dňa 24. 05. 2004 doručovaný odporcovi na vyjadrenie, ktorý svoje vyjadrenie predložil súdu písomne dňa 30. 06. 2004. Vo veci bol určený termín pojednávania na deň 20. 09. 2004, vzhľadom na vznesenú námietku zaujatosti voči konajúcej sudkyňi až po rozhodnutí o tejto námietke sa bude vo veci konať ďalej.

Máme za to, že napriek vyššie uvedenému pochybeniu zo strany sudkyne, ktorá nedopatrením opomenula dať kancelárii úpravu na zapísanie vylúčeného návrhu, nie je podaný návrh na priznanie finančného zadosťučinenia dôvodný v požadovanej výške. Za vzniknuté pochybenie sme sa sťažovateľke písomne ospravedlnili a konajúca sudkyňa bola ústne ako aj písomne napomenutá aby sa v budúcnosti vyvarovala takýchto pochybení. Nedá sa povedať, že by sťažovateľka bola práva neznalou osobou, naviac vo všetkých konaniach, ktoré prebiehali na tunajšom súde, kde vystupovala, buď ako navrhovateľka alebo odporca, bola právne zastúpená, a preto máme zato, že vo veci uplatneného nároku na zaplatenie 817 600,- Sk mohla byť aj ona v tejto veci činná. Teda po zaplatení vyrubeneho súdneho poplatku sa mohla písomne dotazovať na predmetnú vec. Zrejme aj ona na tento svoj vzájomný návrh „zabudla“. Zo všetkých týchto dôvodov žiadame, aby jej návrh na priznanie finančného zadosťučinenia bol zamietnutý, prípadne priznaný len v minimálnej výške.»

Okresný súd súčasne oznámil, že netrvá na ústnom pojednávaní.

II.

Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...“, porušenia základného práva upraveného v čl. 38 ods. 2 listiny, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo,

verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“, a práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...“, v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 9 C 18/04.

Účelom základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je v zmysle ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.

Otázku existencie zbytočných prietáhov v konaní a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd podľa svojej konštantnej judikatúry (napr. II. ÚS 813/00, IV. ÚS 74/02) skúma vždy so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu podľa právnej a faktickej zložitosti veci, o ktorej súd rozhoduje, správania účastníka konania a spôsobu, akým v konaní postupoval súd.

Ústavný súd po zistení, že od vylúčenia vzájomného návrhu z konania vo veci sp. zn. 9 C 141/95 na samostatné konanie 15. júla 1996, ktorý mal byť zapísaný pod samostatnou spisovou značkou, okresný súd až 3. februára 2004 prideliť uvedenú vec zákonnej sudkyňi pod novou sp. zn. 9 C 18/04, nepovažoval za potrebné analyzovať citované kritériá. Vo veci sa po prípravných úkonoch začalo konať po 21. máji 2004, pričom prvé pojednávanie bolo nariadené na 20. september 2004. Uvedené pojednávanie bolo odročené po vznesení námietky zaujatosti sudkyne okresného súdu. Po vyjadrení konajúcej sudkyne bola vec predložená 24. septembra 2004 Krajskému súdu v Nitre, ktorý rozhodol 30. septembra 2004, že namietaná sudkyňa nie je zaujatá, a vrátil vec okresnému súdu na

ďalšie konanie (25. októbra 2004). Ďalšie pojednávanie vo veci bolo nariadené na 19. január 2005.

Ústavný súd už na základe týchto zistení a stanoviska okresného súdu mohol dospieť k záveru, že vo veci sp. zn. 9 C 18/04 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej veci v primeranej lehote podľa čl. 38 ods. 2 listiny a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na tomto mieste ústavný súd pripomína, že sťažovateľka sa žiadnym spôsobom nepričinila o taký stav konania, aký bol zistený v konaní pred ústavným súdom.

III.

Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší takéto rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

1. Ústavný súd v súlade so svojím rozhodnutím o porušení základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa čl. 38 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v zmysle § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde prikázal okresnému súdu, aby vo veci sp. zn. 9 C 18/04 konal bez zbytočných prietáhov.

2. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy: „Ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.“

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha“.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti žiadala o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 15 000 000 Sk, pričom k tomuto rozsahu v príslušnej časti sťažnosti uviedla:

„Som vedomá toho, že žiadaná náhrada nemajetkovej ujmy je vysoká. Vysoká je aj nečinnosťou súdu spôsobená finančná škoda ale ujma na mojom zdraví je ešte väčšia. Mám 43 rokov, a som liečená neurológom, psychiatrom, psychológom a moje manželstvo práve z dôvodu mojich chorôb a nedostatku financií je v kríze.“

Vzhľadom na celkovú dobu nečinnosti okresného súdu vo veci sp. zn. 9 C 18/04 vylúčenej na samostatné konanie 15. júla 1996 z konania sp. zn. 9 C 141/95, zohľadňujúc povahu veci, pozíciu sťažovateľky sprevádzanú pocitom neistoty, ako aj naplnenie princípu spravodlivosti, ústavný súd považoval priznanie sumy 50 000 Sk sťažovateľke za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

3. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania, ktoré sťažovateľke vznikli v súvislosti s jej zastupovaním v konaní pred ústavným súdom advokátkou JUDr. O. S., ktoré vyčíslil sumou 9 342 Sk (§ 1 ods. 3, § 13 ods. 8, § 16 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v spojení s § 20 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), pričom vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za 1. polrok 2003, ktorá bola 13 602 Sk

(pre účely odmeny za úkony po 1. januári 2004). Náhrada bola priznaná za dva úkony po 4 534 Sk zaokrúhlene a 136 Sk režijný paušál.

Trovy konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. januára 2005